

„ORANDI. Przed drzwiami”

Wernisaż wystawy ikon 09.11.2023r., godz.18.00

"Spór o ikony.

Kształtowanie się koncepcji obrazu w tradycji wschodniej i zachodniej".

Wykład 09.11.2023 r godz. 19.00 - dr Jacek Jaźwierski

Szkoła Ikony „Ostium”

DOM ŚRODOWISK TWÓRCZYCH
Pałac Tomusza Zleńskiego
w Klecach

„ORANDI. Przed drzwiami”

Wystawa Szkoły Ikony „Ostium” w Pałacu Tomasza Zielińskiego
Dom Środowisk Twórczych Galeria Oranzeria
przy ulicy Zamkowej 5 w Kielcach
dnia 9 listopada 2023 r., godz. 18:00

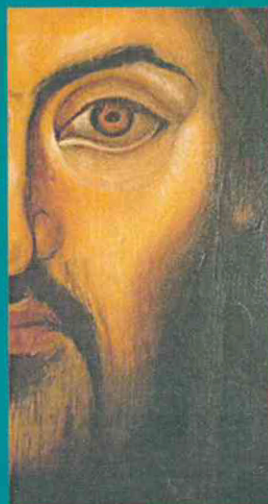
Szkoła Ikony „Ostium” skupia osoby różnych profesji, które malowaniem ikon zajmują się amatorsko od lutego 2018 roku.

Dzięki uprzejmości proboszcza parafii ks. Andrzeja Drapały zajęcia odbywają się w Domu Parafialnym kościoła pw. Św. Rozalii i Marcina w Zagnańsku.

Prezentowane prace są odzwierciedleniem naszych pięcioletnich poszukiwań, które rozpoczęła ikona Chrystusa Pantokratora z Synaju, poprzez ikony rosyjskie, miniatury ormiańskie z iluminowanych manuskryptów X - XIV w., późnogotyckie „Czarne Godzinki”, ikony karpackie oraz ikony inspirowane twórczością prof. Jerzego Nowosielskiego.

Szkoła Ikony „Ostium”:

Anna Bogdańska
Alina Ostrowska
Elżbieta Kamusińska
Edyta Duchnowska
Ewa Miodura
Ewa Zaczek
Grażyna Serwanska
Kornelia Sutryk
Małgorzata Balchanowska
Maria Niciejewska

Na wystawie będzie również jedna praca wspólna śp. Zygmunta Hordziejewicza i jednej ze słuchaczek szkoły.

Po wernisażu o godz. 19:00 zapraszamy na wykład dr Jacka Jaźwierskiego

„Spór o ikony. Kształtowanie się koncepcji obrazu w tradycji wschodniej i zachodniej”

Wykładowca dr Jacek Jaźwierski historyk sztuki,
adiunkt w Instytucie Sztuk Wizualnych UJK, ukończył historię sztuki na KUL.

Szkoła Ikony „Ostium” <https://www.facebook.com/SZKOLA.IKONY.OSTIUM>
Kontakt: szkola.ostium@gmail.com

„Orandi. / Przed drzwiami”

Drzwi pełnią rolę ruchomej przegrody, separują jeden obszar od drugiego, przy zachowaniu możliwości przemieszczania się między nimi.

Warunkiem przejścia z jednej przestrzeni do drugiej jest nasza chęć zmiany miejsca, wymagająca podjęcia pracy - do drzwi trzeba podejść, unieść rękę, nacisnąć klamkę, przekroczyć próg i zrobić kilka kroków.

Te proste czynności umożliwiają nam realizację tej nieskomplikowanej przecież czynności.

Są również drzwi, które dla jednych nie istnieją, dla innych wydają się zbyt ciężkie, aby możliwe było ich otwarcie oraz Ci nieliczni,

ludzie wielkiego ducha, przed którymi otwierają się jak BRAMA do nieskończonej przestrzeni Dobra, Prawdy i Piękna.

Warunkiem ich przekroczenia jest modlitwa.

Szczególną jej formą zalecaną przez autorów pism ascetycznych jest „modlitwa serca” zwana również „modlitwą Jezusową”.

Polega ona na powtarzaniu jednego lub kilku słów i nawiązuje do napomnienia Jezusa zawartego w Ewangelii.

„Zawsze należy się modlić i nie ustawać.”

Jej brzmienie przywołuje również słowa niewidomego żebraka Bartymeusza, który u bram Jerycha prosił Chrystusa o przywrócenie wzroku.

„Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną.”

Idea nieustannej modlitwy stanowi jedną z pierwotnych niepisanych tradycji, którą asceci z Egiptu, później z Synaju, Konstantynopola, wreszcie z Góry Atos wywodzą od samych Apostołów, a jej prostota i zwięzłość sprzyja temu, aby mógł ją praktykować każdy, w dowolnym czasie i miejscu.

Takim szczególnym miejscem jest ikona, która oprócz walorów estetycznych jest przede wszystkim zmaterializowanym obrazem głębokiej, osobistej relacji ikonopisarza z Bogiem, której fundamentem według Ojców Kościoła powinno być właśnie nieustanne trwanie na modlitwie, rozumianej jako stała postawa duchowa obejmująca również pracę wykonywaną sumiennie, z uwagą i ciągłą świadomością obecności Stwórcy.

Parafrazując słowa Ewagriusza z Pontu, zaczerpnięte z jego pism ascetycznych „O modlitwie”:

.....
Jeśli jesteś ikonopisarzem, będziesz prawdziwie się modlił,
a jeśli prawdziwie się modlisz, jesteś ikonopisarzem.
.....